

WAAR NAARTOE MET JE KINDEREN TIJDENS DE ZOMER?

De combinatie van werken en zomervakantie voor de kinderen is niet altijd gemakkelijk voor werkende ouders. De klassieke kinderkampen zitten al vrij snel vol of zijn vaak heel erg duur. Daarom ging Femma Wereldvrouwen op zoek naar inspirerende alternatieven.

ILSE PIERARD TOVERDE HAAR TUIN OM TOT SPEELBOS

'EEN PLEK WAAR KINDEREN ÉCHT KIND KUNNEN ZIJN'

— LOBKE GIELKENS - ONDER DE EIKEN —

Ilse Pierard, ondernemende moeder van Ana en Toon, toverde haar eigen tuin (een bos!) om tot een echt speelbos. Ze creëerde een plek waar kinderen tijdens de vakantie vrij kunnen komen spelen, waar zij de baas zijn en waar ze zich naar hartelust kunnen vuil maken. Van bramen plukken, soep maken, kampen bouwen, knutselen met bladeren en takken tot eigen confituurwinkels opstarten. Hier zijn kinderen zichzelf en doen ze wat ze willen. En wij hadden een inspirerend gesprek met de bezielster van het speelbos. Hallo Ilse!

Vorig jaar leerde ik Ilse kennen toen ik voor het eerst mijn dochter Frauke (8) naar het speelbos bracht. Ik voelde meteen een klik met deze ondernemende vrouw en al helemaal toen ons Frauke na een dagje ravotten in het speelbos dolgelukkig thuiskwam met de wildste verhalen. Ondertussen is Onder De Eiken haar tweede thuis, een plek waar ze zich veilig voelt en waar ze gestimuleerd wordt om haar dromen na te jagen.

Ilse: 'Ik richtte het speelbos op als een plek waar kinderen zélf zien, ruiken, voelen én doen. Een plek waar ze opnieuw naar buiten kunnen: weg van

die schermen en van tussen die vier muren. Hier spelen ze buiten zonder regeltjes, maar mét veel verbeelding. Onder De Eiken viert de buitenlucht, de vrijheid en broeken vol modder: het leven! Het was mijn droom om dit te doen en die droom heeft mij echt gevonden. Ik had een grote bezorgdheid rond het feit dat kinderen te weinig met de echte wereld in aanraking komen en van hieruit is mijn droom ontstaan. Want ... de mooiste herinneringen van ons allemaal zijn de herinneringen van buiten spelen. Van in een boom klimmen, je fietsje nemen en ergens naartoe rijden en de wildste avonturen beleven. Ja, dat was zelfs zo

nog in mijn generatie, dus dat is nog niet zo lang geleden, hé.

Ik wilde al die herinneringen ook kunnen geven aan heel veel kinderen. Maar het speelbos is nog veel meer dan dat: ik wil kinderen weer kind laten zijn. Want als je kinderen vertrouwen geeft, dan wordt er heel veel mogelijk. Wie zijn wij om hun dingen op te dringen? Wie zijn wij om een kind te controleren of iets af te dwingen? Ze komen met een groot hart uit liefde. Als ik het speelbos in ga 's morgen dan ga ik voor hun grootsheid staan. Zij zijn niet belangrijker als ik en zij hebben gevoelens en behoeftes net als iedereen, dat is niet anders omdat ze kind zijn, daar ligt ook het succes. Dat hoor ik zo vaak van andere ouders, kinderen voelen zich hier behandeld als mens en niet als een kind van 6 jaar.'

KINDEREN BAAS

'Kinderen voelen zich hier hun eigen baas, ze voelen zelf wanneer ze honger hebben en eten dan hun boterhammen op, ook al is dat om 10u 's morgens. Hebben ze het te warm, dan doen ze maar zélf hun pull uit.

Ik vorm kinderen niet voor, maar ik laat ze ontdekken. Ze ontdekken hun ondernemingszin, hun creativiteit, hun vermogen om conflicten op te lossen, ... hoe onwaarschijnlijk liefdevol ze zijn, zo onvoorwaardelijk! Toch zit er een soort van smet van de buitenwereld op. Ik doe mijn best om daar geen oordeel over te hebben, ik probeer dan te kijken hoe ze met hun hart kunnen spreken. Ik wil niet vanuit conditionering handelen, maar ik faciliteer en ik luister en ik nodig hen uit om te luisteren

naar hun eigen stem. Door de veiligheid die er hier wordt gecreëerd durven kinderen delen over hun onzekerheden, hun dromen en zelfs hun geaardheid. Dat wordt door de groep omarmd, er is geen oordeel. Het is vaak een voorbeeld voor de andere kinderen, hun ouders, kortom de wereld.

Ik ben veel meer dan een doodgewone zomeropvang. Ik laat een kind weer zijn in heel zijn grootsheid, onvoorwaardelijk, in zijn volle potentieel, in een veilige omgeving. Mijn grote droom is dat ze net dat weer mee naar huis nemen. Ik versterk hun zelfvertrouwen, hun veerkracht en hun ondernemingszin. Ongelooflijk wat hier ontstaat: geldsystemen met eikels, moddertaarten, restaurants met alles erop en eraan, beroepen zoals obers, bessensplukkers, vuurmakers, koks, afwassers, ...

Weet je? Dit is de nieuwe vorm van educatie. Ik droom er soms zelfs van om een eigen school op te richten. Dit is voor mij een nieuwe vorm van onderwijs die past in de nieuwe wereld waar gelijkwaardigheid en geweldloosheid centraal staan. Ze leren enorm veel en laten zichzelf zien en horen. Als ik een spanning voel, dan luister ik en bemiddel ik en zo komen ze zelf tot inzichten. Het kunnen benoemen van hoe je je voelt en het leren omgaan met je emoties, samenwerken, dat is wat elk kind

**'ONZE MOOISTE
HERINNERINGEN,
ZIJN DE
HERINNERINGEN
VAN BUITEN
SPELEN!'**

en de wereld nodig heeft. Dat is de basis voor een schoolsysteem waarin het cognitieve een minder grote plaats inneemt. Dat strookt nog niet helemaal met de oude wereld, maar ik ben creatief genoeg om het anders aan te pakken. We kunnen samenwerken met mensen, dat is wat de wereld nodig heeft: gasten uitnodigen om kennis en vaardigheden te delen met de kinderen, jam maken met oma's,

Ecosystemen bestuderen met natuurgidsen...
Alles is mogelijk, als je maar creatief genoeg bent.'

ONDER DE EIKEN: EEN PLEK VAN VERBINDING

Ilse Pierard, kunstenaar, bezielster van Onder De Eiken en moeder van 2, Toon (9) en Ana (7). Samen wonen ze op deze mooie, groene plek in Lippelo. En die plek wil ze graag delen met andere kinderen en hun ouders, zodat ze al spelend en belevend de verbinding weer vinden met zichzelf, met de natuur en met elkaar.

Onder De Eiken organiseert niet enkel kampen, maar je kan er ook terecht voor feestjes of je kan er zelfs logeren in een echte woonwagen.

www.onderdeekenen.be

